

GRÁZLIK GABO

A ŽRAVÁ
ŽOFIA

Ilustroval
**Tony
Ross**

FRANCESCA SIMON

GRÁZLIK GABO A ŽRAVÁ ŽOFIA

Francesca Simon prežila detstvo na kalifornských plážach a neskôr na univerzite v Yale a Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije s rodinou v Londýne. Napísala vyše päťdesiat kníh. Za knižku *Grázlik Gabo a snežný obor* získala v súťaži Galaxy British Book Awards cenu za najlepšiu detskú knihu roka 2008.

GRÁZLIK GABO A ŽRAVÁ ŽOFIA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

*Davidovi Abellovi a Seannovi Alderkingovi,
najlepším z najlepších priateľov,
na pamiatku našich báječných čias.*

Text © Francesca Simon 2014

Illustrations © Tony Ross 2014

Translation © Darina Zaicová 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-1366-6

www.slovar.sk

OBSAH

1. Grázlik Gabo a návrat príšernej pestúnky 7
2. Svet podľa Grázlika Gaba 31
3. Grázlik Gabo a Pravý kečup 59
4. Grázlik Gabo a Žravá Žofia 81

1.

GRÁZLIK GABO A NÁVRAT PRÍŠERNEJ PESTÚNKY

„Zasúťažme si v nadávaní!“ skríkol Drzý Dávid. „O titul najväčší brýzgač na svete.“

Pche, odfrkol si Grázlik Gabo. Nikto nevie viac nadávok ako on. Dokonca ani Drzý Dávid.

„Dobre,“ súhlasil. „Pavián.“

„Smradľavec.“

„Bzdocha.“

„Záprdok.“

„Mrcina.“

„Tchor.“

„Smradúch.“

„Hmm... Hmmm...“

rozmýšľal Dávid.

„Hmm nie je nadávka,
uškrnul sa Grázlik Gabo.

„Na na ne ná na, vyhral
som.“

„Čuš, rozmýšľam!“
okríkol ho Dávid.

„Dračí dych.“

„Prasací prd.“

„Smradľavý
oblak.“

„Halitóza.“

„Halitóza?“

Také slovo
neexistuje,
vybafol
Dávid.

„Existuje.“

„Neexistuje.“

„Trasorítka.“

„Grcanec.“

„Moriačia hlava.“

„Moriačia hlava?“

zopakoval Drzý Dávid.

„Moriačia hlava? To

nie je...“

Crn. Crn.

Grázlik Gabo
prestal skákať
po Dávidovej posteli.

„Kto je to?“ spýtal sa.
Dávid mykol plecami.
„Dnes večer príde
pestúnka,“ oznámil.

Gabovi sa zablykli oči,
zaplesal.

Pestúnka! Super.

Čo môže byť lepšie ako pyžamová žúrka u kamoša s opatrovatelkou? Gabo ešte nestretol takú, ktorú by neskrotil. Napokon, prezývku buldozér dostal zaslúžene. Za večer s bejbysiterkou sa Gabo vyblázni dosýta. A Dávid mal šťastie – jeho pestúnky mu dovolili ponocovať do rána, napchávať sa koláčikmi a pozeráť horory v telke. Také opatrovatelky Gabovi jeho zákerní, otrasní rodičia nedoprajú.

„Supíš,“ potešil sa. „Kto sa o nás bude starať?“ Dúfal, že príde Ušatý Urban. Chalan, čo celý čas sedel nad domácimi úlohami so slúchadlami na ušiach. Mohla by to byť aj Alergická Alica, ktorá, ako Gabo počul, stále kýcha a ani si nevšimne, že v kuchyni miznú sladkosti. Alebo – och, prosím, bodaj by prišla – Pojašená Perla. Naďa vravela, že Perla celý večer telefonovala a vôbec ju netrápilo, že

odbila polnoc a jej zverenkyňa nespí, ba navyše spucovala všetku zmrzku.

„Netuším,“ zahundral Dávid.

„Nemám šajn. Asi Perla.“

Hurá! zaradoval sa Grázlik Gabo.

„Mama upiekla čokoládovo-karamelový koláč,“ prezradil mu kamarát.

„Iba pre nás?“ zaradoval sa Gabo.

„Smola, nie,“ vzdychol Dávid.

„ale sme si dať po kúsku.“

Dávid fľochol na Gaba.

Gabo fľochol na Dávída.

„Myslíš na to, na čo myslím ja?“ spýtal sa.

„Hej,“ prikývol Dávid.

Zošrotujú *celý* koláč a zvalia to na pestúнку.

Máme šťastie, pomyslel si Gabo. Hmm, páni, tá chutná, sladučká, chrumková

